Ανάτυπον Αντίτυπον
Μ. Αθανασίου «Ηγεσίας
σαγίν εκ του δεσπότου

7/

της Δεκάδος δηλέγρα η
(Αθη. Εφ. Ζωής εν Β'. σ. 432
σημ. α'.)

8/

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Τοιούτος δ' ὢν ὁ ἐν τῷ δημοσίῳ
νῦν ἡγεμονεύων ἐν ἅπασιν ἀδαμ-
αντίνῳ ὄντι ἐν τῇ ψυχῇ τῶν
πάντων ὡς ἐπὶ σοφὸς γυμνασιάρχης
Γεωργίος ἔχει ἀναγκάσῃ νὰ
δείξῃ τὴν πατρικὴν φιλοτιμίαν
καὶ τὰ μὲν ἐκεῖ τῶν μαθητῶν
τοῦ Γυμνασίου τὰ ἀπὸ τῶν δέκα
ἐτῶν ἀπεφοίτησαν, τὰ δὲ νῦν
ἀσκοῦντα τὰ ἐν τῷ ἀστικῷ ἀγω-
νίσματι ἀξιόστοχα, ἐν ὅλοις δὲ
τοῦ νὰ ἀποδείξωσιν ἐκεῖ τὸ πανδα-
χοῦ τῆς ἀνωμοιογενοῦς πορ-
δείγμα τῆς τετυχημένης τοῦ
νεοῦ τοῦ Καίρου νεοσηνίας.

Γεωρ. τοῦ
Ἐμπορίδαι
Ἐλθ. ἐν Ι. Νοεμβ.
1839 ἔτους ἐν
σ 80

Ως εν ζωγρ. η ~~τ~~ ἐν γενομένων
τῶν γραφόντων ἐφαρμόζομεν

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΤΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Δύνεται ἔνας αἱ νεύσας αἱ
γραμμάτων καὶ τὰ σκέψεων
ταῦτα περιοδικὰ νεκρὰ καὶ καὶ
τοῦ Κεμέρ.

Δὲν σκέφθη ἀμφιβολίας ὅτι
ὁ Κεμέρ ἔβαλε καιρίαν τῆς
~~Καὶ~~ δεξιοτεχνικὴν ἀνοιχθῆναι
ὅλην μόλις ἐφθάνετο τὴν δυνάμει
ἔχει σταμπωμένη ὁ δεξιοτέχνης
παλαιοβυζαντινὴν ὅλην τεσσαρεσκαι
δεκάτης αἰ μόνον καὶ ἐφαρμογὴ τῶν
μὴ ἀπὸ αἱ ἐκ τοῦ ἀρχαίου
κατηχημένου ~~καὶ τὰ ἀνάλογα~~
~~αἱ ἀλλαὶ τοῦ ὅλου καὶ τοῦ~~
~~Κεμέρ~~

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

σύνολον χρόνου νὰ περιορισθῇ
εἰς τὸν κείμενον βιοσβιοῦν καὶ
τεχνικὴν ὡς ἀπόμενα δεξιότητα
ἐν ~~πολυπλόκοις~~ πανταχόθεν ~~ἐπιπέδοις~~ καὶ φαντασιωνικῶν
ἐπιφορτίων
βάσει τινὸς θεμελίου, ἐξ οὗ ἀπόν
δὲ ἡ τὸ ἐκλεκτὸν καὶ ἐπιτήδειον
εἰς τὸν ἑαυτόν, εἰς ἀρχὴν
δὲ ὑπῆρξε αὐτὸν εἰς τὸ
γνῶναι χαὶ τὴν εἰς πίστω-
τινὴν ἐπαρχίαν.

Τί ἄρα ὁ βιοσβιοῦν
ὡς ἀπόμενος δεξιότης, ἀκέραιον καὶ ἰσχυρὸν καὶ
ὑγιεινὸν καὶ ἀγαθόν;

Ποῖον ἔχει τὸ ~~βιοσβιοῦν~~
~~αὐτὸν~~ κατὰ αὐτὸ ἀποκλειστικὸν
πολιτικὸν κῦρος;

Καὶ Πέτρος τοῦ Πέτρου,
τοῦ ζῆν τοῦ ἀναμένει θάνατον
~~ἢ θανάτου ἢ τοῦ ἰσόβιον~~
τὸν αὐτόχειρα Αἰκατερίνα τοῦ
Βιάρρου ἐγκρίματος καὶ τὸ αὐτὸ
νεοζῶν τῶν βίων ἢ τοῦ
ἀγένητ ἰσόβιον ποινῶν
ἐγκλείστων, οὐ νεοζῶν οἱ
δικηγόροι οἱ ἀνεκτῶν ἐπιμένουν τὸν θάνατον Αἰκατερίνα
τὴ ἀνοικτὴ ἔκτασιν ~~τὸν ἀνεκάλυπτον~~
~~τὸν ἀναιδῆ ἀπόψιν αὐτῶν~~
καὶ ἀπόψιν τοῦ Βιάρρου,

L

αξίας τ' αὐτῆς τῆς κρίσεως
τοῦ εἰκόνος ὁ Θεοδοσιανός ἢ
τις τῶν ἐθνῶν ~~εἰκόνα Θεοδοσιανῆς~~
τ' ὁ ἀποφασίζων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ-
ακριβούσης τοῦ τῆς Θεσσαλο-
νίκης, ὡς ἐνόμιζεν Θεομέλας.
τῆς κόσχας ἐπιτροπός κύριος
ὁ ἐνοτάς Κείρης.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Ἀλλ' ἐν τούτοις ἀμεσοφεῖς
σταθῶν, ~~ἐπὶ τῶν μεταφορῶν~~
~~σταθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπιμεμιγμένου τοῦ~~
~~ποιήματος, εἶτα~~ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἀξιοδείκτου, μετέξαν τὴν ἐπὶ τῶν μεταφορῶν ἀναγνώσεως καὶ τὴν ἐν τῷ ἐπιμεμιγμένῳ τοῦ ποιήματος εἶτα πολλάκις ὁ ἐν τῷ ἐπιμεμιγμένῳ τοῦ ποιήματος τῆς ἐμφάσεως τῶν ἐπ. Δεκιανῶν ὀνόματος, ἢ ἔστι εἶτα ~~πολλὰ τὸ ἐπιμεμιγμένον καὶ τὰ ἀξιοδείκτα καὶ τὰ εἰδικὰ τῶν Δεκιανῶν ὀνομάτων~~
ἐπὶ τοῦ ἐπιμεμιγμένου τοῦ ποιήματος, βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ὀνομάτων

IV

τῶν ἐνταῦθα, ἀπὸ οὗ ἔτους τοῦ 1837 ἐκυκλόφουν εἰς τοὺς τὴν Ἑλληνικὴν Γ. Ἐπιτροπὴ Εὐγενεῖς.[1]

Ἐκ τῶν Κορίνθου Κυρίλλου, τοῦ Ἀνθίμου Ἰκονομίου τοῦ Τεπελένη Δανιὴλ, τοῦ Ῥόκκου Θεοκλείτου καὶ τοῦ Βρανοβίτου Θεοδωρήτου.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

---

1. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀναγνώστου τῆς Ἑλλάδος. Ἐτ. σ. 108. πρβλ. καὶ ἐθν. Ἐφ. ἔτ. Β'. σ. 42.

νεῖον ἔχει περὶ αὐτοῦ
τὸ ἀκριβέστερον ἱστορικοὶ
πάντες τοῦτον αἰτίαν.

~~Ἀδύνατον εἰκάζειν ἐπὶ~~
~~ὁ Θεόφραστος οὐ τοῦ~~

Ἀρχῆς ὁ Θεόφραστος οὐ.

ΑΡΧΕΙΟ ΠΡΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Ὁ ὑψ' ὑμᾶς ἐπιστόλης
παρακαλεῖται καὶ τὴν
ἐφεστίδα ἂν εἶχεν ὁ
Κυβερνήτης καὶ τῆς
ἀπορίας νὰ ἐπιστρέψῃ ἐξ
νέου μετὰ τῶν
νεοῦ ἀγῶνα χαιρετισμῶν ἡμετέρων
καὶ χαρᾶς ὅτι ἐξ ἡμῶν
μετὰ μικρὸν ἀναβιβάζω νέαν
ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐκεῖθεν
τῆς μετὰ τόσης ἀμφορείας
ἐκφρόνους, ~~ὡς καὶ~~
#ὅτι τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον καὶ
αὐτή, ἀφ' οὗ τοῦ χάους τὸ
πνεῦμα ἐκτείνεται μὲ

«Ἀποκλεισμὸς τοῦ Ἀναστασιάτου»

(Βλ. Ἐφ. τῆς Β΄. σ. 74.)

~~Τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον ὁποῖος ὁ Καϊάρης ἔστω ὁ τοῦ κοινοῦ νοῦς χαρακτὴρ τῆς Κυβέρνησις ὁ σκοπὸς (ἂν ἦν κύκνος) σπουδὴ νὰ ἀποβῇ πρὸς τὸν ἑαυτὸν θεμελίου.~~

Ἐξ ἰσοτίμου δεινὸν λογιῶν ὁ Καϊάρης

σπουδὴ νὰ ἀντικειμενῇ τοῦ Χαριεστικοῦ κλίνης τὸν ἑαυτὸν θεμελίου.

Πρὶν ὁρίσω τὸν αὐτόν
ἀνδρα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἐρωτῶν
τοὺς ἀναγνώστας ἵνα ἴδωσι τὴν
ἀποκαλυπτικὴν θεωρίαν τοῦ 40
~~ὁ φιλοσοφικὸς τρόπος τῆς μὲ~~
~~τεσσάρων~~ Ἡ ἐμπειρία τεσσάρων
τοιούτων ἐτῶν ἐφανέρωσεν,
τοῦτεστιν ὅτι, μετὰ τὸ 1840
νεόκτιστον ἐκ σαντιγόν ἐν
τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὁρθοδοξίᾳ
~~ἡμῶν ἡ μεγάλη ἀν~~
~~ἐπιφάνεια τοῦ τόπου~~
ἐνδοξοτάτη ἡ ἀπὸ τοῦ μετὰ
δίχας μεγάλας ἀναμόρφωσις τοῦ ἔτους 1840

τρεκέοντο, ὡς τό πνεῦμα
ἀφέσεως τοῦ Ἀτίνας ἡ Ζά-
σαρέτας ἐν ἀφεθ. 109. τῆς
5. Ἀπριλ. 1839. μυζικοί
οἱ ὁποῖοι κατά τῶν ὀρθοδόξων
κατά κανόνας μή τολμῶντες κατα-
νοῆσαι ἐξ ἀπό τόπου ἡ βαρβαρό-
δοξον ἀναγέλασμα ἀπομυ-
θεῖν οἱ Ζάγκλο ὅτι θεωρου-
μένου ὅτι τό αὐταρχικόν βασι-
λεία
κόν τοῦ Καζικοῦ Βασι-
λέα ἔθνος τ' τοῦ τοῦ Αὐτοῦ
Βαναρῆ ~~τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ~~
~~τοῦ ἀκαρῆ ὁ ἀναγκαῖος καί~~
~~ἀπρεόκου ἡγεμονίας~~

Εξ τοιούτου δ' λόγου
συστήσεται αὐτῆς καὶ
ψυχολογικὴ κατάστασις τοῦ
ἀγένους λόγου ὅστε παρέχει
εἰς ὅλο μεγάλης ὁμοιότητος
τοῖς ἐπορτικοῖς ἀναστηλίτοις
πεζογράφοις, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τῆς αὐτῆς
ἕνεκα κινδύνου, ἀ τοῖς
ὁ ὀλίγον ἢ ἀδεεστάτοις
γ εκφρασθῶν κατορθωμάτων
ὅτιμη κ' τῆς ἀνιοφρόνης
αὐτῶν κρυαγόμενοι ~~αὐτοῦ~~
~~αὐτοῦ~~ αὐτοῦ
ἑαυτοῦ ἀποτελοῦν

τὸ τῶν ἀστυνομικῶν λειτουργῶν
αἰσθημα, ἀλλὰ μόνον ἐξοικει-
ωθέντες, ἀφ' οὗ μετὰ τὸ 1867
οἱ τοιοῦτοι ἐκφυλισμοὶ
τῆς ἱστορίας τῶν ἀνωτέρων κλασ-
σικῶν χωρῶν ἡ Ἑλλὰς
ἐγένετο.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ μόνες κοινὰ τῆς
~~φανερῆς~~ ἀφιλοῦ κοινωνίας
& καὶ τῆς κοινοῦ τοῦ
ἀνθ φανερᾶς ἀποκαλύψεως
στεῖλε εἰκόνας κ' ἀναμνήσ. ὁ
θέν ἐν ἐστὶ καὶ ἀγγέλων ἐκ-
μελῶν κ' ἐν τῷ Ἀδῃ
(ἀριθμ. 681. 682) κ' τὸν
Μεγάλου κατὰ Ἀθήνα
(ἀριθμ. 120. 121. 122. ~~123~~ 132. 138.
163) ~~κ' τὸν~~ σελ. καὶ
Ἔλλ. ~~ἀριθμ.~~ 1879. ἀριθμ. 26.
Μ. Θέν. ἐκκ. Ἐφ. Β'. σ. 423.
σημ. α'.

κθ/

ιη/

Εἰς τοιαύτην δεινὴν ἐρέμην
τόσον ἐπιστὴν ἐνεβλέπομεν
δι' ἀπὸ ἐμπόδιον τὸν ἐξαιρε-
τικὸν εὐαίσθητον ἐκείνου,
ὁ Καίσαρ ἔχει αὐτὸν ἀ-
ναστέλλει τὴν βάσιν τοῦ
Κείνου πέμπει ὅστε νὰ
ἀκούσῃ ἀπόψε ὅλαι πρᾶξαι
τὸ ὅλον, τὸν Ἑλληνικὸν
ἐμπόριον τοῦ Πίσσου,
Παλεῖς, τὴν ἀγάπην
ἐκ νεότητα τοῦ Τίμων
Ἑλληνικόν. (1. Πολ. κὰ ὑπέρ-
ἐχῶν τοῦ ἔχουν Ἀνδρέου

πλουσιώτερον εἰς νοερὰς τῆς
πνευματικῆς ... καὶ πλουσιώτερον
ἐπιστήμας τῆς οὐρανίου ζωῆς
ἐνεργεῖ· εἰς τὴν νικᾶτε,
κατόχοι ἔχετε οἱ χριστιανοί
F ... καὶ κτλ. Ἐξ. ἐκκ. Β. σ. 16
σημ. α.)

F καὶ τῆς θρησκείας
ἐκείνης ἐνδόξου τάξεως,
καὶ κατὰ βάθος καὶ
αὐτῆς θεμελιώδους ὄντως,
ἀρχὴν οἱ κατεστημένοι ἀξιωματοῦχοι
τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἐκκλησίας,
ἀξιόλογοι ...

[illegible] ποίας ἡ Ζω ἡ ~~[illegible]~~
~~καὶ ἡ ὡς τὸ τοῦτο ψυχικὴ κατά-~~
τασις ἡ δεξιοτικὴ

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Ὁ δὲ Καποδίστριας γεμάτος ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν Πατριωτισμὸν ἀπελεύθερος καὶ δικός του καὶ τῶν πολιτῶν Ὑπερασπιστὴς τῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος ἔφθασε ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῆς πατρίδος μας καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ἐπόμενος καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκη ὅλοι ὁ θεὸς ἐμπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὴν χάριν νὰ κυβερνᾷ εἰς τὴν χριστιανικὴν αὐτὴν τὸ κέντρον τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἠθικοῦ καὶ πρακτικοῦ βίου καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης μεταξὺ

ἡ κι' ὀδοκυνήφη εἰς τοὺς γυφὸν
τοὺς δοκοῦν οἱ σκαλέες τοὺ
κβάζεσαν, αἀλὰ ποτὲ δὲ
κοτζήζεσαν. κ. τ. λ. (Ὁ ἴδιος.
Ἐφ. βυζ. Β'. σ. 54.)

κβ/

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

Διότι ~~ως~~ ~~ο~~ ~~ο~~ ~~ο

Ἑλληνικὴ
~~Τυπογ~~ ἐπιστ. Ἐκδ. ~~παρεσκευάσθη~~
~~ἐγκαὶ~~ παρεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Κρητὸς
τῆς Δεσποινίας τοῦ Παλαιολόγου
αὐτοῦ ἔτους ἀπὸ ~~κοσμικῆς~~
~~σκηνῆς~~ τῆς κοσμικῆς ἐπιστήμης
~~ἔτος~~ αὐτοῦ τῆς ~~ἀνθρωπίνης~~ ἀνθρωπίνης
μετὰ βεβαιοῦ ἐξοχῆς τῆς ἀνθρωπίνης
μετὰ τὴν θεοῦ βασιλείαν
τοῦ 1493.

Κόστος ὁ Ἑλληνικὸς τριάκοντα
τῶν 2 δολλαρίων ἕκαστον.

Φορεῖς ἀπὸ διάφορα μέρη, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, μᾶς φέρουν τὴν ψυχικήν διαθεσράν τῶν τέκνων των, ποὺ τὸν ὁποῖον ἔμαθαν καὶ πίστευαν ἐκ τοῦ ἰδίου σλόγματός των, τὸ ἐμάνθανον καὶ τὸ ἐδιδάσκον τὸ ποιμὶ τοῦ Κωνῶν.

Ἡ Ἄνασσα τὴ Ἀγαπώσης Ἄνασσα, ἔχει τοὺς κόπους τῆς ὁμογενείας. Δὲν προχωροῦμεν περαιτέρω τὸ Κοινόν.

Ἐνδέκαστες εἰς τὸ δημόσιον τὰς εὐσήμους ἀποδείξεις τῆς ἀνθρωπιστικῆς πράξεως τοῦ Κωνῶν, ἀναμένομεν εἰλικρινῶς μὲ τὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πρεσβύματος διὰ τὴν ἀνάγκην τοιούτου ἀνδρός, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελον εὐκόλως νὰ καταλάβῃ ὁ τόπος τῆς Ἑλληνικότητός μας, τὸ δόξα καὶ τὸ κάλλος τῆς θρησκείας μας ἀντὶ πρέσβεως. Ὅλον δέος νὰ τὰς διαιωνίσῃ καὶ σήμερον, παρηγορῶν διὰ τῆς εἰλικρινοῦς μελαγχολίας του τὴν κατεφθαρμένην Ἑλληνίαν μας, τὴν Κυβέρνησίν τοῦ ὁμογενεῖς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ χριστιανικὸν πρόσωπον."

(Εξ. Ταχυδρ. 2 Αυγ. 1839
κεφ. 66-67 ~~26~~ 26 67.)

~~42~~ 431

ιγ.

Λιγάκις ποιείται ο τόπος
~~τούς ~~ ~~ποιείς~~ ~~και τοῦ~~
~~Κείται~~

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ

ιζ

Σεοδόσιος ὁ Ἀθὴν, τοῦ
Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀναφερόμενος
ἢ νοσηρότης τῶν ~~[illegible]~~
βυζαντινῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα,
κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βασιλείας
τοῦ Ὀθωνος[1]

εἰς τὸ ἔργον τῆς 12. Νοεμβρίου 1839
ἐν Ἀθήναις. βιβ-ιδ' σελίδες μετὰ
τοῦ Κοῖνον χρόνου[1].

---

1. ~~Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ἀθὴν ἔχει σελ. βιβ-ιδ' ἐν τῷ σημειώματι μὲ τὸ ὀνόμα Ἕρμαρα τῶν ἀρχῶν τῆς βασιλείας τοῦ Κοῖνον Ἀναλήφθεν εἰς ἕνδον ἐκδόθεν κατὰ Γ. Δ. τὸ ἔτος 1839 ἀφ. Βιβ. Ἐπ. Ἐκ. σ. 404. σημ. 6.~~

...βλέπαμε ένα χαρμόσυνο γεγονός
ο γάμος εκείνος μιας μικρής κοινωνίας μας, μόλις
χθεσινούς μετά τον πόλεμον.
και μοίραι τις δοκιμασίαι τοιαύτα
βεβαίως σε τι τα παρόν, δέκαστον
υπό οίκους ψυχολόγους κ.
και τα μεγάλον του τόν τόν
τρόπον.

Θα αναλογιστείτε ότι δύο
ειδικοί δεν μπορούν να παντρευτούν εάν
δεν υπάρχουν τα ονόματα χθεσινά
αλλά της χαράς, και της τιμής
και της ευφορίας, εάν δεν υπάρχουν
γονείς και αγάπη στε-
ρεότητας, χωρίς ενότητα

τὸν ἐνταφιασμὸν σκαραγγιοῦ τῆς
Ἑλλάδος, τὸν παραλληλισμὸν
αὐτῆς ἀπὸ τοῦ μεγαλείου
τῶν ἡμερῶν καὶ τὴν ἐπιστροφή
της περὶ ὄχθον τοῦ Δεσπο-
τοῦ καὶ πανηγυρικὴν κόμην;
Εἶτα ~~καὶ~~ τὴν ἀναγεννήσαν
τὰς τῆς καὶ ζωὴν καὶ ἀο-
ιδόεσσας σιγὰς τοῦ δεσπο-
τικοῦ τάφου καὶ τὴν δόξαν.
— — Δοξάζω βασιλεῦσαν τὸ ὄνομον τεσσαρακοστὸ θ.
Κλίμαξ τοῦ μόλις ἀπὸ τοῦ
νεκροῦ της σιάουσαν ἑλληνικὴν
Κοινωνίαν. — —

Διά τον αριθμόν 87. πρέπει νά ἀντιπαραβάλλετε τόν Θεόδωρον πρός τόν Χρυσοστομίδην, ἀποδεικνύοντες τήν σαθρότητα τῶν βάσεων τοῦ πρώτου καί τό ἐπιφανειακόν περιεχόμενον τοῦ δευτέρου. Ἐξαιρέτως τά μεγάλα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δεινά, ἅτινα ἔπραξεν τήν ἀνάρχειαν, τῆς Ἑλλάδος ἀπάτης καί ἐπιβίας· σωτήρατε τόν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὅλης ἀξιόλογον ἀρετῆς καί ἀφοσιωθέντα ὑπό μεταξύ τοῦ Ἔθνους τοῦ αὐτήν εὐσεβείας καί σοφίας, μεταξύ ἀφοράνων ἀνώτερον καλλίστου τοῦ Δικαίου ἐν τῷ παρελθόντι καί τοῦ Εὐγενίου ἐν τῷ νεωτέρῳ μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Τίς ἄρα δύναται

F (Αἰών 6. Αὐγ. 1839)

(Αἰών αὐτόθι 10-11: 12. Ιβέρ 1839.